

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1128/2025
24.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Жељка Пупавца, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву КЖ1 10/25 од 04.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж3 12/25 од 23.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Жељка Пупавца, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву КЖ1 10/25 од 04.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж3 12/25 од 23.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К.193/24 од 02.10.2024. године окривљена АА ослобођена је од оптужбе да је извршила кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, јер није доказано да је окривљена извршила кривично дело. Истом пресудом одлучено је да трошкови поступка настали пред судом падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Панчеву КЖ1 10/25 од 04.04.2025. године, усвајањем као основане жалбе ОЈТ у Вршцу, преиначена је пресуда Основног суда у Вршцу К.193/24 од 02.10.2024. године, а окривљена АА оглашена кривом због извршења кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђена на новчану казну у износу од 40.000,00 динара. Окривљена је обавезана на плаћање паушала суду.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж3 12/25 од 23.05.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене, а пресуда Вишег суда у Панчеву КЖ1 10/25 од 04.04.2025. године, потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву КЖ1 10/25 од 04.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж3 12/25 од 23.05.2025. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Жељко Пупавац, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљену ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљене као разлог подношења захтева наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, у образложењу наведене повреде закона бранилац суштински оспорава чињенична утврђења и оцену доказа дату од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним пресудама. Ово са разлога што наводи да се пресуде заснивају на посредним доказима који ни појединачно, ни у системској повезаности не указују да је окривљена извршила кривично дело које јој је стављено на терет. Докази на основу којих је донета пресуда нису убедљиви и недостаје јој основни елемент осуђујуће пресуде, несумњив и непосредан доказ у прилог оптужбе који ће, ван сваке сумње из узрочно-последичних веза следа догађаја утврдити одговорност окривљене. Бранилац истиче да у конкретном случају није вршен увиђај, а вештак саобраћајне струке је навео да техничким путем није могуће утврдити пропусте окривљене и оштећене. Наиме, оштећена је несумњиво била под утицајем алкохола и инсистирала је да се полиција не позива, ни један сведок није непосредним опажањем видео критичну ситуацију, а на бициклу оштећене нема трагова да је дошло до судара два возила. Даље, из вештачења стручњака судске медицине произилази да је оштећена критичном приликом повређена али вештачењем није утврђено, нити је могло бити утврђено да је повреда наступила услед радње окривљене. Поред наведеног, захтевом се истиче и да су из пресуде изостали докази којима би се потврдило да је заиста дошло до судара, као и да оштећења на бициклу оштећене, супротно од онога што

наводи суд у оспореној пресуди, ни на који начин не указују да је пад са бицикла био условљен ударцем возила окривљене.

Како, дакле, бранилац окривљене у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа дату од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене АА оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Жељка Пупавца одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић